

DIAMANTS DE SANG

Aproximadament 40 milions de persones treballen en mines artesanals per el món, de les quals s'extreu al voltant d'un 20% de tot l'or que es comercialitza. Les industrials contracten per la seva banda, a un altre milió de persones. Aquesta labor proporciona ingressos a moltes persones, però darrere un collaret o un rellotge pot existir tot un seguit d'abusos, i tal com exposa l'informe "*el coste oculto de la joyería*" que acaba de publicar Human Rights Watch amb una finalitat molt concreta: "Esperem que les empreses revisin les seves polítiques i facin més per millorar-les.

El document cita a agències com l'Organització Internacional del Treball per a posar en relleu que al voltant d'un milió de nens estan emprats en les mines, alguna cosa que contravé les lleis internacionals. Uns es maten o resulten ferits en accidents laborals, uns altres sofreixen problemes respiratoris per inhalar pols o dolors crònics d'esquena en aixecar pesades roques. Així li va passar a Rahim, un adolescent de 13 anys de Tanzània que va tenir un accident quan el forat en el qual estava ficat va col·lapsar. Li va costar diverses lesions internes i una setmana i mitja d'hospital.

També poden estar exposats a substàncies tòxiques com el mercuri, utilitzades en el processament d'or, que causa danys cerebrals irreversibles. L'informe crida l'atenció també sobre els que estan sotmesos a treballs forçosos o sobre poblacions indígenes desplaçades per força dels seus territoris, tal com va ocórrer a Zimbàbue quan el Govern va ser acusat d'expulsar a una comunitat sencera a la regió de Marange per a explotar una mina. No s'obliden les conseqüències del comerç il·legal d'or i diamants que finança a grups armats en països en conflicte i que perpetren accions violentes contra la població, incloent massacres i violència sexual com s'ha vist a la República Democràtica del Congo o la República Centreafricana.

No menys importants resulten els danys al medi ambient com la contaminació, la destrucció de recursos naturals o l'abocament de residus. Un exemple és el desastre de la mina d'or i coure de Mount Polley del Canadà, ocorregut en 2014.

Tots aquests horrors poden existir darrere d'un anell.

El nostre grup creu que aquesta indústria, com totes les altres, es sustenta per la gran demanda del mercat del primer món, per tant, per molt que es vulguin donar ajudes des del govern, el procés de canvi serà molt lent o quasi inexistent. Una possible solució hauria de venir de l'exterior, ja que des del continent interessen els ingressos econòmics. Creiem que la d'aquí 5 anys vida dels treballadors no canviarà gaire.

Reflexió realitzada per: Dani Navarro, Mireia Marsol, Edith Casas, Carla Barroso i Júlia Paré.